

rende, der passer den handicappede, jf. servicelovens § 72.

Samtidig får ægtefæller og pårørende en ret til at lade sig ansætte som hjælpere for en handicappet nærtstående. I dag er det op til kommunerne at vurdere, hvorvidt et sådant ansættelsesforhold er hensigtsmæssigt. Der er desværre set eksempler på, at kommunerne har afvist at ansætte pårørende, jf. §§ 76 og 77, fordi kommunen har fundet det uhensigtsmæssigt for den pårørende at forlade arbejdsmarkedet. I tilfælde, hvor alternativet er en plejehjemsanbringelse, skal kommunen ikke have mulighed for at stoppe ønsket hos den enkelte familie om at arrangere sig, som det nu bedst passer familien.

Forslagsstillerne ønsker også med forslaget at understrege, at de offentlige myndigheder i langt højere grad skal tænke på den samlede families situation frem for i for høj grad at fokusere på situationen for den handicappede.

Socialministeriet har i perioden 1996–2000 finansieret Projekt Pasning med Odense Kommune som vært. Projektet, som støttede pasning af handicappede ægtefæller, omfattede 22 familier under 60 år, hvor parrene var blevet dannet på et tidspunkt, hvor begge parter var raske. I tiden herefter fik den ene part et alvorligt handicap eller en alvorlig sygdom, som greb drastisk ind i familiens liv. Hos en del af familierne i projektet var den raske ægtefælle ansat til at passe sin handicappede ægtefælle. I andre familier valgte den raske ægtefælle at blive på arbejdsmarkedet.

Afrapporteringen efter Projekt Pasning anbefaler bl.a., at nærtstående, der ansættes til at passe en handicappet ægtefælle eller pårørende, lovgivnings- og overenskomstmæssigt bliver betragtet som ansat i et lønarbejde med de almindelige regler, der følger heraf, bl.a. optjening af dagpengerettigheder.

Forslagsstillerne ønsker med forslaget derfor også at understrege, at alle, der lader sig ansætte som hjælpere til en handicappet ægtefælle eller pårørende eller til pasning af et sygt barn fremover betragtes på lige fod med øvrige lønmodtagergrupper på arbejdsmarkedet. Det at passe en handicappet ægtefælle eller pårørende eller et sygt barn skal ikke medføre nogen som helst forringelser for de pågældende.

Forslaget ændrer ikke på servicelovens gældende satser, som de er fastlagt i § 29, §§ 76 og 77 og § 104. Personer, der vælger at tage op til 6 måneders orlov, vil derfor være omfattet af de nuværende satser i serviceloven. Forslaget er ligeledes møntet på den samme personkreds, som i dag har adgang til hjælp efter ovennævnte bestemmelser. Men til forskel fra i dag skal denne personkreds nu også have ret til op til 6 måneders orlov fra arbejdsmarkedet.

Da forslaget tager udgangspunkt i servicelovens nuværende bestemmelser, er forslaget også kun møntet på situationer, hvor den handicappede eller den syge i forvejen har et plejebehov, som nødvendiggør en betydelig kommunal pleje- og omsorgsindsats. Forslagsstillerne forventer derfor ikke, at forslaget indebærer merudgifter for det offentlige.

Skriftlig fremsættelse

Erik Larsen (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om orlov til pasning af handicappede ægtefæller eller pårørende i eget hjem.

(Beslutningsforslag nr. B 82).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.